

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

Zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

EVA ČINČEROVÁ

zápas v sobě

Vernisáž: **21. 3. 2019 v 17 hodin**

Termín výstavy: **21. 3. - 12. 5. 2019**

Místo konání: **Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Masarykovo nám. 24, Jihlava**

Kurátor: **Kateřina Valíková**

Výstava je věnována celoživotnímu dílu akademické malířky Evy Činčerové, rodačce z Vysočiny, která celé své dětství a mládí prožila v Jihlavě. V roce 1962 odešla studovat na pražskou Akademii výtvarných umění, kterou ukončila v ateliéru grafiky prof. Vojtěcha Tittelbacha v roce 1968. V 70. a 80. letech byla součástí pražské umělecké scény, účastnila se řady výstav doma i v zahraničí, kde byly její práce zastoupeny na četných mezinárodních bienále. Do Jihlavy se vrátila nazpět s počátkem 90. let a žila zde až do své náhlé smrti roku 2005.

V roce 2009 obdržela cenu města za celoživotní dílo a přínos Jihlavě v oblasti výtvarné umělecké činnosti.

Tato výstava si klade za cíl představit návštěvníkovi dílo Evy Činčerové co možná nejkompaktněji. Na výstavě budou prezentovány všechny polohy její tvorby, ať jsou to monumentální tisky žen, které představují výsledek jejího tvůrčího vývoje, tak menší grafické listy sdružené v narativní cykly, až po drobné grafiky. Pro všechny tyto formy je společné silné expresivní sdělení - *tíseň, neschopnost soužití, osamocení a neustálý boj, vnitřní napětí* - a člověk,

kteřý je nositelem těchto pocitů. Eva Činčerová byla bytostnou figuralistkou a svým dílem se tak řadí k vlně tzv. Nové figurace, a to k její meditativnější poloze ztělesněnou existenciální naléhavostí komentující sílicí hodnotovou krizi konce 60. let, myšlenky a pocity rezonující ve verších Vladimíra Holana, ke kterému se ve svých dílech odvolávali spolu s Evou Činčerovou mnozí umělci.

Naše tělo není plátěný hangár,
Jehož plátno by bylo na ústřizky ... (Vladimír Holan, Noc s Hamletem)

Silná tělesnost, surovost, kontrasty světla a stínu, objem, z kterého získáváme až haptický vjem, to jsou atributy grafik zachycujících figury žen v nadživotní velikosti. Fascinace tělem jako takovým, která nutila autorku ve svých grafikách tělesnou hmotu uspořádat do tak dynamicky vypjatých kompozic. V těchto monumentálních dílech se ozývá její prvotní touha stát se sochařkou. Vzhledem k fyzické náročnosti od sochařské dráhy upustila, ovšem postupně se ve své tvorbě dopracovala k nadživotním portrétům zhotovovaných technikou leptu do dvoumetrových kovových desek, do nich ryla přímo, bez předchozích kreseb - nutkání potýkat se s hmotou jí bylo vlastní.

Svým dílem Eva Činčerová překračuje nejedny definice ženského umění, smazává hranice mezi intimním a surovým, zaujatá člověkem - tělem jako sémantickým znakem, tak formou určenou ke zkoumání hranic.